

Kristuslovsongurin

Fil. 2,5—11

Av mongum verður hildið, at hetta pettið í Filippibrávinum er ein felags kristin lovsangur um og til Kristus. Orðalag og rytma bendir á, at so er. Hesin Kristuslovsangur — kanska sungin til gudstænasturnar um allan hin kristna heimin tá, og sum er epistultekst til pálmasonnundag — ber sín sterka boðskap um Kristi verk til okkara frelsu.

Eitt, sum hesin lovsangur umtalar, er Jesu eyðmýkt, hetta at hann setti seg sjálvan lágt, tók tæna mynd á seg og gjordist monnum líkur. Frivilliga og av sínum eintingum avklæddi hann seg ella útómði hann seg fyri guddómsdyrd sína og kom av himni higar til foldar og varð ein av okkum, var imillum okkum og bar okkara pinu og neyð, og alt hetta gjørdi hann av kærleika sínum til okkara. Tað er henda eyðmýkt hansara, sum er vorðin okkara bjarging.

Hann kann sjálvur siga: Eg eri spaklyntur og eyðmjúkur av hjarta ella eg eri ikki komin fyri at verða tænaður, men fyri at tæna og geva liv mitt sum loysigjald fyri mong, og við livi sínum stóð hann aftan fyri orð síni. Hann ferðaðist imillum tey sjúku og neyðstøddu og gjørdi væl, hann setti seg til borðs saman við tollarum og syndarum, hann reisti seg frá borðinum fyri at tváa fótarnar á lærusveinum sínum, hann bað fyri figgindum sínum osfr. Hann átti guddómsdyrd, men avklæddi seg hana fyri at koma okkum til hjálpar.

Eitt annað, sum hesin lovsangur umtalar er Kristi lýdni — hann varð lýðin til deyða, ja, til deyða á krossi. Hann segði: Matur mín er at gera vilja hansara, sum sendi meg. Hann lærði okkum at biðja: Verði vilji tín, Faðir, sum í himni so á jørð, og hann bað sjálvur: Verði tó ikki sum eg vil, men sum tú vilt. Jesu vegur til kross og grøv var ein vegur í lýdni. Fyri honum var ein hægri vilji og ein hægri makt til, Guds heilagi vilji og Guds heilaga orð, og hesum boygdi hann seg fyri og var honum lýðin. Hann varð oftani freistaður av djevlinum til at víkja frá Guds leið; men ongantið sveik hann, ongantið læt hann seg lokka burtur av leið. Eisini í hesum føri livdi hann, sum hann segði, liv hansara samsvaraði við orð hansara.

Í Róm. 5 tekur Paulus fram tað, sum hendi við Adami og setir tað upp ímóti tí, sum hendi við Kristusi: »Líkasum tey nógvu vórðu syndarar við ólýdni hins eina mans, soleiðis skulu eisini tey nógvu verða rættvís við lýdni hins eina«. Tað, sum kom at sermerkja støðu Adams til Guds og síðani støðuna hjá allari mannaættini, er ólýdni móti Gudi. Tað, sum sermerkir Kristus, er hansara lýdni ímóti Faðirinum.

Jesu Kristus varð monnum líkur og væl ber tí til at siga, at hann var okkara javnlíki. Men leggur ein inn í hetta, at hann eisini var javnlíki okkara í synd og ólýdni, sum summir hava lyndi til at siga, so bronglar ein gleðiðboðskapin. Í hesum var hann okkum ólíkur, við tað at hann altið

var Gudi lýðin, meðan vit ikki vilja lurta eftir Gudi, men tí er hann eisini vorðin okkara frelsari, og tí er deyði hansara á krossinum ikki ein deyði í syndini, men fyri syndarar.

Hesin Kristuslovsangur nevnið so, at Gud hevur fyri tað hátt upphvejað hann og givið honum navn við yvir øllum nevnum, og at hvørt tunga skal ásanna, at Jesus Kristus er harri til dýrdar Guds faðirs. Hann er nú harrin yvir øllum universinum, allari tilveruni og øll skulu koma til at ásanna hetta. So hava vit einki at óttast, einki at stúra fyri, um vit boyggja knø fyri honum her og nú og leggja liv og lagnu okkara í hansara góðu hendur. Hann hevur aftur alla guddómsdyrd og allan guddómsmátt, men hann brúkar sín mátt til at frelsa okkum, tí hansara máttur er ein kærleiksmáttur. Harfyri eigi eg at takka honum og tilbiðja hann.

Kristuslovsangurin og gleðiðboðskapurin allur vil vera við, at hann er verður allan okkara heiður og alla okkara tilbiðjan, og av sonnum megu vit samtykkja í hesum, tá ið vit geva okkum fær um tað, sum hann hevur vunnið okkum. Apostulin Johannes sá á ellisárum sínum inn í Guds himmal, hann sá hin stóra hvíta, lovsyngjandi skara av frelstum sálum og hin heiðrandi einglaskara, sum sungu: Verdugt er lambið hitt dripna at fáa máttin og ríkdóm, vísdom, kraft, heiður og dýrd og signing.

Vilt tú vera við til at heiðra tín frelsara?

H. P.

kirkjur í Føroyum

KIRKJAN Í DALI

varð bygd í 1957 úr timbri. Grundin er úr gróti (Kristoffer Kristoffersen, arkitektur, Tórshavn og Jákup Oluf Jacobsen, byggimeistari, Fuglafirði). Altartalvan: KVØLDMÁLTIÐIN, sum Ernst Trier, Vallekilde, málaði í 1960. Kirkjugarðurin varð laðaður av malargróti í 1955.

sosialurin

blaðið, sum viðger øll viðurskipti
blaðið, sum hýsir øllum meiningum

Lesið um itrótt
í SOSIALINUM

Jarnkrossurin

Filmurin snýr seg um eitt týskt gonguherlið, og serliga um eina deild, sum er undir leiðslu av Steimer sersjanti ein klænur, harður og krigshærdur hermaður. Bólkurin hjá honum av drivnum hermonnum hevur næstan eina ónatúrliga virðing fyri honum. Og ikki bert teir, eisini leiðarin hjá gonguherliðnum, Brandt oberstur.

Tá Stransky kapternur kemur út á vígvøllin sum tann nýggi herdeildarleiðarin, sær

Brandt fyri sær trupuleikar fyri framman. Stransky við sínum altið pressaða eyðkennishúna og skinnandi stílvum er tann veruligi preusarin — stoltur og avbjóðandi — sum sær fram til at fáa jarnkrossin. Hann roynir at vinna sær virðing hjá Brandt, men hesin vil onki hava við kapternin at gera, og skjótt blómar figgindaskapur teirra millum, meðan bardagin heldur fram úti á vígvøllinum.

Filmurin verður sýndur í Leikhús Bio.

Bláa náttin

Filmurin sigur søguna hjá nøkrum fólki, sum ikki hava nakað samband sinamillum, men sum øll við einum slag broytast frá at vera vanlig og friðarlig fólk til sálarsjúk drápsfólk. Ein ungur maður verður ill-tonktur fyri at hava staðið fyri teimum fyrstu drápunum, og meðan hann flýggjar frá politinum saman við vinkonu sínari, roynir hann at finna ein felagsnevna fyri øll hesi morðini. Sporið førir hann 10 ár aftur í tíðina, til Stanford universitetið, har øll fyra vóru studentar einaferð. Her tóku tey evnið LSD, og lykilin til hesa gátu er júst eitt LSD, sum varð víðgjørt á skúlanum.

Nú er spurningurin: Kann tað vera LSD, sum hevur gjørt hesi fólkini sálarlaga sjúk, við tað, at evnið nú er farið at virka av álvara, 10 ár aftaná? Hvussu kann hann prógva hetta? Hvar finnur hann annan persón, sum eisini hevur tikið LSD, men sum ikki er blivin »sjúkur«? Og hvussu fær hann fatur á honum áðrenn?

Filmurin verður sýndur í Leikhús Bio.

Automatsvararin í Leikhús Bio hevur tlf. 11131.